

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 16.9.2011
COM(2011) 560 konč.

2011/0242 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o spremembi Uredbe (ES) št. 562/2006 za zagotovitev skupnih pravil o začasni ponovni
uvedbi nadzora na notranjih mejah v izrednih razmerah**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Upravljanje schengenskega območja – krepitev območja brez nadzora na notranjih mejah

Za splošni okvir in utemeljitve sprememb v tem predlogu ter podrobno razlago, kako naj bi delovale v praksi, je na voljo Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „*Upravljanje schengenskega območja – krepitev območja brez nadzora na notranjih mejah*“, ki se sprejme skupaj s tem predlogom.

1.2. Zakonodajne spremembe

Za zagotovitev potrebnega pravnega okvira, da se uresniči zahteva Evropskega sveta z dne 23. in 24. junija za vzpostavitev mehanizma za odziv na resnično kritične situacije, je treba spremeniti Zakonik o schengenskih mejah, vzpostavljen z Uredbo (ES) št. 562/2006, ki določa pravila o nadzoru na zunanjih mejah in obenem predvideva odpravo nadzora na notranjih mejah ter možnost njegove ponovne uvedbe v določenih primerih.

Ker je prost pretok oseb v območju brez notranjih meja bistven dosežek Unije, njegove prednosti pa veljajo za vse ljudi, ki živijo na tem območju, bi bilo treba na ravni Unije sprejeti sklep v primeru, da bi enostranske in včasih nejasne nacionalne odločitve lahko vplivale na prost pretok oseb.

Zato bi morala načeloma ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah temeljiti na sklepu, ki ga predlaga in sprejme Komisija v obliki izvedbenega akta na podlagi stališč, ki so jih države članice izrazile v postopku pregleda, ki ga določa Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije¹. V sklepu naj se določi, na katerih mejah se nadzor na notranjih mejah lahko izjemoma ponovno uvede in temelji na 30-dnevnih obdobjih, ki se lahko podaljšajo, a ne smejo trajati dlje od šest mesecev. To obdobje se lahko še podaljša samo v primerih, ko se nadzor na notranjih mejah ponovno uvede, če se s schengenskim ocenjevalnim mehanizmom ugotovijo ponavljajoči neuspehi države članice pri ustreznem varovanju svojega odseka zunanje meje.

Vendar pa ima država članica še vedno možnost enostransko ponovno uvesti nadzor na notranjih mejah v nepredvidljivih okoliščinah, ko je potrebno takojšnje ukrepanje. Takšna odločitev začne veljati takoj, o njej pa se obvestijo Komisija, Evropski parlament in druge države članice. Ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah v takšnih okoliščinah pa lahko velja največ pet dni. V tem primeru se lahko Komisija posvetuje z vsemi državami članicami, da se oceni primernost sprejetega ukrepa. S takšnim posvetovanjem odločitev države članice ne preneha veljati. Če je potrebno, se lahko ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah podaljša, a mora ta odločitev temeljiti na sklepu Komisije, sprejetem v obliki izvedbenega akta po nujnem postopku, ki ga določa člen 8 zgoraj navedene Uredbe št. 182/2011.

¹ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

Usklajen odziv na ravni EU bi omogočal, da bi se upoštevali vsi interesi Evropske unije. Tak odziv bi bil učinkovit v situacijah, ko se država članica sooči z resno, kratkotrajno, zelo lokalizirano grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti, ter tudi v situacijah s širšimi in dolgotrajnejšimi posledicami. V obeh primerih je usklajen odziv na ravni Unije upravičen, saj je vsaka odločitev o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah – tudi za omejeno časovno obdobje in na omejenem geografskem območju – povezana s posledicami za ljudi in gospodarstvo tudi zunaj države članice, ki se je zatekla k takšnim ukrepom. Prednosti takšnega usklajenega pristopa na ravni Unije so še toliko večje, ko se odsek zunanje meje nepričakovano znajde pod velikim pritiskom, če se neuspehi države članice pri nadzoru svojega odseka zunanje meje ponavljajo ali v razmerah, ki bi pomenile resno grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti na ravni Unije ali nacionalni ravni. Vsaka odločitev za ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah ima neposreden vpliv na vse popotnike in skupne interese vseh držav članic.

Nadzor na notranjih mejah se lahko v takšnih okoliščinah ponovno uvede le v skrajnem primeru, potem ko so sprejeti drugi ukrepi za stabilizacijo razmer na zadevnih odsekih zunanjih meja na evropski ravni v duhu solidarnosti in/ali na nacionalni ravni za zagotovitev boljšega upoštevanja skupnih pravil.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

Komisija je v Sporočilu o migracijah² predlagala možnost vključitve mehanizma, ki bi omogočal, da bi se odločitve, katere države članice bi izjemoma ponovno uvedle nadzor na notranjih mejah in za koliko časa, sprejemale na evropski ravni. Sporočilo zajema zamisli o možnosti uvedbe mehanizma za odziv na izredne okoliščine, vključno z možnostjo usklajene začasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah na evropski ravni, ki se lahko uporabi v skrajnem primeru.

Te zamisli so bile pozitivno sprejete na Svetu za pravosodje in notranje zadeve z dne 12. maja 2011 ter na zasedanju Evropskega sveta 23. in 24. junija 2011, kjer je le-ta pozval, da se „uvede mehanizem za odzivanje na izredne razmere, ki bi lahko ogrozile celotno schengensko sodelovanje, vendar to ne bi smelo negativno vplivati na načelo prostega pretoka oseb“.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Člen 77(1) in (2) Pogodbe o delovanju Evropske unije je pravna podlaga tega predloga.

Ta predlog spreminja Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah), katere pravna podlaga so bile ustrezne določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, tj. členov 62(1) (notranje meje) in 62(2)(a) (zunanje meje).

² COM(2011) 248 z dne 4. maja 2011.

4. POSLEDICE ZA PRORAČUN

Predlog spremembe ne vpliva na proračun EU.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (ES) št. 562/2006 za zagotovitev skupnih pravil o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah v izrednih razmerah

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 77(1) in (2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Oblikovanje območja, v katerem je prost pretok oseb čez notranje meje zagotovljen, je eden od največjih dosežkov Evropske unije. Na takšnem območju brez nadzora na notranjih mejah je potreben skupen odziv na situacije, ki resno vplivajo na javni red ali notranjo varnost Evropske unije, ene ali več držav članic, z omogočeno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah v izrednih razmerah, ki pa ne vpliva negativno na načelo o prostem pretoku oseb. Glede na velik vpliv, ki ga lahko imajo takšni skrajni ukrepi na vse ljudi, ki imajo pravico prostega gibanja v tem območju brez nadzora na notranjih mejah, je potreben skupen odziv Unije.
- (2) Prost pretok oseb v območju brez nadzora na notranjih mejah je bistven dosežek Unije. Ker začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah vpliva na prost pretok oseb, se morajo vse odločitve v zvezi s tem sprejeti na ravni Unije. V vsakem primeru je ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah ukrep, ki se uporabi v skrajnem primeru, s strogo določenim omejenim obsegom in trajanjem, ki temelji na posebnih objektivnih merilih in oceni o njegovi potrebi, ki se izvede na ravni Unije. Kadar resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti zahteva takojšnje ukrepanje, mora biti država članica zmožna ponovno uvesti nadzor na svojih notranjih mejah za obdobje, ki ne presega pet dni, o podaljšanju katerega pa se odloča na ravni Unije.
- (3) Pri sprejemanju odločitev o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah se je treba o potrebi in sorazmernosti ukrepa odločati glede na resnost grožnje za javni red ali notranjo varnost, ki bi sprožila ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, pretehtati pa je treba tudi druge ukrepe, ki bi se lahko sprejeli na nacionalni ravni in/ali ravni Unije, ter vpliv takšnega ukrepa na prost pretok oseb v območju brez notranjih meja.
- (4) Ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah bi bila izjemoma lahko potrebna v primeru resne grožnje za javni red ali notranjo varnost na ravni Unije ali nacionalni

ravni, zlasti po terorističnih napadih ali grožnjah ter grožnjah zaradi organiziranega kriminala.

- (5) Težavne situacije lahko nastanejo, ko veliko število državljanov tretjih držav prečka zunanjo mejo ene ali več držav članic. To je lahko posledica nepričakovanega in velikega povečanja nadaljnjih premikov državljanov tretjih držav, za katere je bilo ugotovljeno, da nezakonito bivajo na ozemlju druge države članice ali držav članic. Glede na število držav članic, ki so tarča takšnega nepričakovanega in velikega povečanja nadaljnjih premikov, in splošen vpliv tega povečanja migracij v Uniji ali posamezni državi članici bi bila lahko potrebna začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah, če bi bile okoliščine take, da bi pomenile resno grožnjo za javni red ali notranjo varnost na ravni Unije ali nacionalni ravni. Veliko število državljanov tretjih držav, ki prečkajo zunanjo mejo, bi lahko v izrednih okoliščinah upravičevalo takojšnjo ponovno uvedbo nadzora na določenih notranjih mejah, če je tak ukrep potreben, da se javni red in notranja varnost na ravni Unije ali nacionalni ravni zavarujeta pred resnimi in neposrednimi grožnjami.
- (6) Začasna ponovna uvedba nadzora na določenih notranjih mejah bi lahko bila odziv na resne pomanjkljivosti, ugotovljene s schengenskimi ocenjevanji v skladu s členom 15 Uredbe o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda, v primeru okoliščin, ki bi pomenile resno grožnjo za javni red ali notranjo varnost na ravni Unije ali nacionalni ravni.
- (7) Preden se sprejme kakršna koli odločitev glede začasne ponovne uvedbe nadzora na določenih notranjih mejah, je treba v celoti proučiti vse možnosti uporabe ukrepov za reševanje nastale situacije, vključno s pomočjo organov Unije, kot sta Frontex in Europol, ter ukrepov tehnične in finančne pomoči na nacionalni ravni in/ali ravni Unije. Poleg tega mora biti kakršna koli odločitev o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah osnovana na utemeljenih informacijah, ki jih lahko zagotovi država članica, ki zahteva ponovno uvedbo nadzora, ali prihajajo iz drugih virov, vključno z inšpekcijskimi obiski.
- (8) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije³. Razen v nujnih primerih in glede na besedilo člena 2(2)(b)(iii) navedene uredbe se uporablja postopek pregleda.
- (9) Komisija bi morala takoj sprejeti izvedbene akte, če bi v ustrezno utemeljenih primerih, povezanih z neposredno grožnjo za javni red ali notranjo varnost na ravni Unije ali nacionalni ravni, to zahtevala izredno nujna situacija.
- (10) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zanjo ni zavezujoča in se zanjo ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red na podlagi naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije, se mora Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola

³ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

v šestih mesecih po sprejetju te uredbe odločiti, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.

- (11) Ta uredba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda⁴. Združeno kraljestvo zato ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zanj ni zavezujoča in se zanj ne uporablja.
- (12) Ta uredba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda⁵. Irska zato ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zanjo ni zavezujoča in se zanjo ne uporablja.
- (13) Kar zadeva Islandijo in Norveško, ta uredba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁶.
- (14) Kar zadeva Švico, ta uredba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁷.
- (15) Kar zadeva Lihtenštajn, ta uredba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁸.
- (16) Kar zadeva Ciper, ta uredba pomeni akt, ki nadgrajuje schengenski pravni red oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003.
- (17) Kar zadeva Bolgarijo in Romunijo, ta uredba pomeni akt, ki nadgrajuje schengenski pravni red oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2005.
- (18) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, uveljavljena zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s svobodo gibanja in prebivanja. To uredbo je treba izvajati v skladu s temi pravicami in načeli –

⁴ UL L 131, 1.6.2000, str. 43.

⁵ UL L 64, 7.3.2002, str. 20.

⁶ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁷ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁸ UL L 160, 18.6.2011, str. 19.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 562/2006 se spremeni:

(1) členi 23 do 26 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 23

Splošni okvir začasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah

1. Kjer se na območju brez nadzora na notranjih mejah pojavi resna grožnja za javni red ali notranjo varnost na ravni Unije ali nacionalni ravni, se lahko izjemoma ponovno uvede nadzor na notranjih mejah na vseh ali določenih odsekih notranje meje ene ali več držav članic za omejeno obdobje, ki ne presega 30 dni, ali za čas predvidenega trajanja resne grožnje, če le-to presega 30 dni. Obseg in trajanje začasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah ne presegata tega, kar je nujno potrebno glede na resnost grožnje.
2. Nadzor na notranjih mejah se lahko ponovno uvede le v skladu s postopki, predvidenimi v členih 24, 25 in 26 te uredbe. Pri vsakem razmišljanju o odločitvi za ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah je treba upoštevati merila, navedena v členu 23a.
3. Če resna grožnja za javni red ali notranjo varnost na ravni Unije ali nacionalni ravni traja dlje, kot je navedeno v odstavku 1, se lahko nadzor na notranjih mejah ob upoštevanju meril iz člena 23a in kakršnih koli novih elementov podaljša iz istih razlogov, kot so navedeni v odstavku 1, za nadaljnja obdobja do 30 dni, ki se lahko podaljšajo.
4. Skupno trajanje ponovno uvedenega nadzora na notranjih mejah na osnovi začetnega obdobja iz odstavka 1 in podaljšanj iz odstavka 3 ne sme presegati šest mesecev. V primerih trdovratnih resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah ali s postopki vračanja, ugotovljenih v skladu s členom 15 Uredbe o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda, lahko Komisija odloči, da se to obdobje podaljša.

Člen 23a

Merila za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah

1. Pri odločanju o začasni ponovni uvedbi nadzora na eni ali več notranjih mejah ali njenih odsekih Komisija, ali v primerih iz člena 25(1) zadevna država članica, oceni, v kolikšni meri bi se z ukrepom lahko ustrezno odpravila grožnja za javni red ali notranjo varnost na ravni Unije ali nacionalni ravni, in sorazmernost ukrepa glede na grožnjo. Ta ocena temelji na podrobnih informacijah, ki jih predloži(jo) zadevna(-e) država(-e) članica(-e), ali katerih koli drugih informacijah, vključno z informacijami, pridobljenimi v skladu z odstavkom 2. Pri oblikovanju te ocene je treba zlasti upoštevati naslednje:

- (a) verjeten vpliv kakršnih koli groženj za javni red ali notranjo varnost na ravni Unije ali nacionalni ravni, vključno s tistimi po terorističnih napadih ali grožnjah in grožnjah zaradi organiziranega kriminala;
- (b) razpoložljivost ukrepov tehnične ali finančne pomoči, ki bi se lahko ali so se sprejeli na nacionalni in/ali evropski ravni, vključno s pomočjo organov Unije, kot so Frontex, Evropski azilni podporni urad ali Europol, ter kolikšna je verjetnost, da so ti ukrepi ustrezni za odpravo groženj za javni red ali notranjo varnost na ravni Unije ali nacionalni ravni;
- (c) sedanji in verjeten prihodnji vpliv kakršnih koli resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah ali s postopki vračanja, ugotovljenih s schengenskimi ocenjevanji v skladu z Uredbo o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda;
- (d) verjeten vpliv takšnih ukrepov na prost pretok oseb v območju brez nadzora na notranjih mejah.

2. Preden sprejme odločitev, Komisija lahko:

- (a) zahteva, da ji države članice, Frontex, Europol, Eurojust, Agencija za temeljne pravice ali kateri koli drug organ Unije pošljejo nadaljnje informacije;
- (b) izvede inšpekcijske obiske, s pomočjo strokovnjakov iz držav članic ali agencije Frontex, Europa in katerega koli drugega ustreznega organa Unije, da zbere ali preveri informacije, ki so pomembne za odločitev o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah.

Člen 24

Postopek za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah

1. Če država članica meni, da je potrebna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah v skladu s členom 23(1), mora Komisiji predložiti zahtevo vsaj šest tednov pred načrtovano ponovno uvedbo ali v krajšem obdobju, če so okoliščine, zaradi katerih je treba ponovno uvesti nadzor na notranjih mejah, znane manj kot šest tednov pred načrtovano ponovno uvedbo, ter zagotoviti naslednje informacije:
 - (a) razloge za predlagano ponovno uvedbo, skupaj z vsemi ustreznimi podrobnimi podatki o dogodkih, ki pomenijo resno grožnjo za javni red ali notranjo varnost na ravni Unije ali nacionalni ravni;
 - (b) obseg predlagane ponovne uvedbe, s posebno navedbo odseka ali odsekov notranje meje, na katerih je treba ponovno uvesti nadzor;
 - (c) imena odobrenih mejnih prehodov;
 - (d) datum in trajanje predlagane ponovne uvedbe;

(e) če je primerno, ukrepe, ki naj jih sprejmejo druge države članice.

Takšno zahtevo lahko skupaj predložita dve ali več držav članic.

2. Informacije iz odstavka 1 se pri predložitvi zahteve posredujejo tudi državam članicam in Evropskemu parlamentu.
3. Komisija na podlagi zahteve, ki jo država članica predloži v skladu z odstavkom 1, ali na lastno pobudo na podlagi informacij iz točk (a) do (e) navedenega odstavka odloči o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33a(2).
4. Komisija odloča o podaljšanju nadzora na notranjih mejah. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33a(2).
5. V ustrezno utemeljenih nujnih primerih, povezanih s situacijami, v katerih so okoliščine, zaradi katerih je treba podaljšati nadzor na notranjih mejah v skladu z odstavkom 4, znane manj kot 10 dni pred načrtovanim podaljšanjem, Komisija v skladu s postopkom iz člena 33a(3) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo takoj uporabljati.

Člen 25

Poseben postopek za primere, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje

1. Kadar je zaradi resne grožnje za javni red ali notranjo varnost v državi članici potrebno takojšnje ukrepanje, lahko izjemoma zadevna država članica takoj ponovno uvede nadzor na notranjih mejah za omejeno obdobje, ki ne presega pet dni.
2. Država članica ob ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah istočasno ustrezno uradno obvesti druge države članice in Komisijo ter jim posreduje informacije iz člena 24(1) in navede razloge, ki upravičujejo uporabo tega postopka. Komisija se lahko takoj po prejemu uradnega obvestila posvetuje z drugimi državami članicami.
3. Če resna grožnja za javni red ali notranjo varnost traja dlje, kot je določeno v odstavku 1, Komisija odloči o podaljšanju nadzora na notranjih mejah. Kadar je potrebno takojšnje ukrepanje po izteku obdobja iz odstavka 1, kar pomeni, da gre za izredno nujno situacijo, Komisija v skladu s postopkom iz člena 33a(3) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo takoj uporabljati.

Člen 26

Poseben postopek za primere trdovratnih resnih pomanjkljivosti

1. V primerih, ko Komisija ugotovi trdovratne resne pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah ali s postopki vračanja, ugotovljene v skladu s členom 15 Uredbe o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda, in če te pomanjkljivosti pomenijo resno grožnjo za javni red ali notranjo varnost na ravni Unije ali nacionalni ravni, se lahko ponovno uvede nadzor na notranjih

mejah za obdobje, ki ne presega šest mesecev. To obdobje se lahko podaljša za nadaljnje obdobje, ki ne presega šest mesecev, če se resne pomanjkljivosti ne odpravijo. Možna so le tri takšna podaljšanja.

2. Komisija odloča o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33a(2).
3. Komisija odloča o podaljšanju nadzora na notranjih mejah. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33a(2).
4. V ustrezno utemeljenih nujnih primerih, povezanih s situacijami, v katerih so okoliščine, zaradi katerih je treba podaljšati nadzor na notranjih mejah v skladu z odstavkom 3, znane manj kot 10 dni pred načrtovanim podaljšanjem, Komisija v skladu s postopkom iz člena 33a(3) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo takoj uporabljati.“;

(2) člen 27 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 27

Obveščanje zakonodajalcev

Komisija in zadevne države članice takoj, ko je to mogoče, obvestijo Evropski parlament in Svet o razlogih, ki bi lahko sprožili uporabo členov 23 do 26.“;

(3) člena 29 in 30 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 29

Poročilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah

Najpozneje štiri tedne po odpravi nadzora na notranjih mejah država članica, ki je izvajala nadzor na notranjih mejah, Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, v katerem opiše zlasti izvajanje kontrol in učinkovitost ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah.

Člen 30

Obveščanje javnosti

Komisija o odločitvi o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah obvesti javnost ter navede zlasti začetek in konec trajanja takega ukrepa, razen če obstajajo pomembni varnostni razlogi, da se to ne stori.“;

(4) vstavi se nov člen 33a:

„Člen 33a

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik